

פרוטוקול מס' 259

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים
יום ג', כ"א בטבת תשל"ז - 11.1.77, שעה 11.00

נכחו:

חברי הוועדה:
ח. גרוסמן - היו"ר
י. באדי
א. גיבלבר
ל. דיציאן
א. וודיגור
מ. ידיד
א. נמיר
ב.צ. קשת
פ. שינמן

מוזמנים:
א. בויק - היועץ המשפטי של משרד הסעד
י. נחשי - משרד הסעד

יועץ משפטי לוועדה: י. אליאסוף

מזכירת הוועדה: ש. רגם

רשמה: צ. ספרן

סדר היום: חקנוח בדבר חקן עובדי מעונות ללוקים בשכלם והכשרתם בדבר
חנאי כשירותם של מנהלי מעונות ללוקים בשכלם.

אני פותחת את הישיבה.

הינד ח. גרוסמן:

חקנות בדבר תקן עובדי מעונות ללוקים בשכלם והכשרתם בדבר תנאי כשירותם של מנהלי מעונות ללוקים בשכלם

י. נחשי:

באחד הדיונים נתעוררה שאלה מה זו משרה, כי שעות העבודה משתנות לפי אופי המקצוע. הטבלה הראשונה מציינת את המשרות מבלי להתייחס לשעות העבודה של כל משרה - יש משרות של 47 שעות שבועיות; יש משרות של 40 שעות שבועיות ועוד - ואילו הטבלה השנייה מדברת על שעות העבודה. לדוגמה, אם מדובר על מטפלות (מדריכים) הכוונה היא שכל קבוצה בת 12 חוסים חקבל טיפול ישיר על ידי מטפלת או מדריך במשך 16 שעות ליום. השעות האלה יכולות להינתן על ידי אדם אחד, על ידי שני אנשים, או על ידי עשרה אנשים.

איך הגעתם, למשל, ל-5.32 שעות למדריכות בית?

י. אלי אסוף:

י. נחשי:

אסביר את הטבלה השנייה: המפתח שלנו היה מבוסס על הכללים הקיימים ועל הרצון. לפי הטבלה יקבלו שלוש קבוצות של חוסים, 36 חוסים, מדריכים בית למשך 16 שעות ביום. מכאן ש-36 ילדים, שהם שלוש קבוצות, יקבלו 2 מדריכים בית במשך היום. אוחו הובר לגבי מטפלי לילה: כל שלוש קבוצות, כלומר 36 חוסים, יקבלו טיפול כולל במשך 8 שעות על ידי מטפלת אחת. אחיות - כל שלוש קבוצות של 36 חוסים יקבלו טיפול של אחות במשך 8 שעות ביום. לגבי טבח - כל 5 קבוצות, כלומר 60 חוסים, יקבלו עובד מטבח במשך 8 שעות ביום. כל 10 קבוצות, כלומר 120 חוסים, יקבלו פועל מאומן בשירותי מטבח במשך 8 שעות. מחסנאי-חופרה - כל 5 קבוצות, כלומר 60 חוסים, יקבלו מחסנאי-חופרה ל-8 שעות ביום. פועלי נקיון - כל 2 קבוצות, שהן 24 חוסים, יקבלו פועל נקיון למשך 8 שעות ביום. אלו הן ההגדרות, ומכיוון שפה קבענו את השעות לפי קבוצות של 12 חוסים נחקבלו המספרים כפי שנחקבלו.

א. בריק:

ניקח לדוגמה מטפלי לילה ומטפלות: לגבי מטפלות מדובר על כך שלכל קבוצה של 12 חוסים יהיה מדריך או מטפלת במשך 16 שעות ביום. בלילה הינחנה 8 שעות על ידי מטפלת לילה לכל 36 חוסים. אם נכפיל 2.66 פי שלושה נגיע ל-8 שעות. יכולנו לנסח זאת בצורה אחרת ולומר - 16 שעות למטפלת ולמטפל לילה 8 שעות על כל 36 חוסים, אבל הייתה לנו אפשרות או ללכת לאורך הקו עם קבוצה של 12 ולהגיע למספרים קטנים עם שברים או לגזוץ. אחרי שנגמור נראה מה מחקבל יותר על הדעת מבחינת הניסוח.

ב.צ. קשת:

מה עם קבוצה של 24 חוסים בקשר למטפלת לילה?

א. בריק:

אני שאלתי אותה שאלה לגבי מעון שיש בו פחות מ-36 חוסים והוסבר לי כי יש מעט מאד מעונות כאלה. אבל גם אם יש מעון שבו פחות מ-36 חוסים תהיה בו מטפלת לילה מלאה. ייתכן שצריך לציין זאת.

ב.צ. קשת:

זה יכול להיות לאו דווקא מעון שבו פחות מ-36, אלא מעון שבו יותר מ-36.

מה אז?

א. בריק:

מוכרחים להגיע לאיזה שהוא ספתח.

הינד ח. גרוסמן:

לא מחקבל על דעתו שזקוקים במוסד לקלינאי חקשורת יותר מאשר לדופא, כפי שזה מופיע

בטבלה הראשונה.

11.1.77

כל הטבלאות מתייחסות לקבוצה מ-12 ומעלה. מה לגבי קבוצות שבהן פחות מ-12 חוסים?

מ. ידיד:

התקנות לא חלות עליהם.

היו"ר ח. גרוסמן:

מה כן חל עליהם?

מ. ידיד:

איך עדיין תקנים.

היו"ר ח. גרוסמן:

לקבוצה של 12 חוסים נותנים 2.66 שעות ליום עבור אחות. איך זה יחלק - 1.33 שעות ביום ו-1.33 שעות בלילה? האם זה מספיק?

מ. ידיד:

אנחנו רואים שמנהל מטבח לא נותנים אלא רק מ-109 חוסים; טבח ראשי נותנים רק מ-163 חוסים. מקבוצה של 12 חוסים מחילים לחת טבח - 1.60 שעות ליום, ופועל מאומן בשירותי מטבח - 0.82 שעות, כלומר אפילו לא שעה אחת ליום. איך אפשר להכין שלוש ארוחות ביום, אפילו ל-12 חוסים, במספר כה קטן של שעות? על אחת כמה וכמה כשמדובר בקבוצות גדולות?

משגיח כשרות נותנים רק מ-109 חוסים. אני גורס שיש צורך במשגיח כשרות גם עבור קבוצה של 12 חוסים. משגיח כשרות נחוץ לכל קבוצה, לא חשוב מה מספרה.

אינני רואה בטבלאות מי מטפל בנושא הביגוד.

יש מחסנאי-חופרת.

היו"ר ח. גרוסמן:

לחפיקד זה 1.60 שעות בלבד ליום. האם זה מספיק? מדובר בילדים שצריך להחליף להם הובה פעמים אחת הבגדים ודרושות לנושא זה הרבה יותר שעות.

מ. ידיד:

כשמדברים על מעון של 13 חוסים זה נראה מוזר שצריך 20% של טבח, אבל אנחנו צריכים לזכור שאין מוסדות שבהם פחות מ-40 חוסים. זאת אומרת שבכל מוסד, ולו הקטן ביותר, יהיה טבח לפחות ב-60% של המשרה וזה כבר נשמע סביר. במוסד כזה לא צריך אחראי למטבח ומספיק טבח אחד שיעסוק בנושא המטבח.

א. בריק:

אם נביא בחשבון שהמעונות הקטנים ביותר כוללים 40 חוסים אנחנו רואים בטבלה שלמספר כזה יש טבח ב-60% של המשרה. האם זה עונה? האם עשייתם חשבון כמה זמן אורך להכין שלוש ארוחות ל-40 חוסים?

מ. ידיד:

אנחנו יודעים שיש הרבה ליקויים במוסדות כחוצאה מחוסר פעולה מחואמת בתוך המזכירות. אני מציע לחת חצי משרה גם בקבוצות היותר קטנות בטבלה הראשונה.

א. בריק:

יש כבר פקיד כוח אדם בחצי משרה בטבלה הראשונה.

ב.צ. קשת:

על ידי כך שהתקנים חלים רק על קבוצות שבהן מ-12 חוסים ומעלה אנחנו עוד מפחיתים מן הפיקוח על המעונות המשפחתיים שעליהם לא חלים התקנים האלה. יוצא מכך שבעקרון אנחנו אומרים שאב המשפחה או אם המשפחה הם גם המנהל, גם אם הבית, גם המדריך החברתי וכן הלאה.

בטבלה כחוב - רופא, ויש להניח שהכוונה היא לרופא ילדים, רופא כללי. מה לגבי רופאים מקצועיים?

היו"ר ח. גרוסמן:

כשיש צורך, הרופא הכללי מפנה לרופא מומחה.

ב.צ. קשת:

הייתי רוצה שזה יהיה מעוגן בתקנים.

הוא הדין לגבי חרופות. הייתי רוצה לדעת איך

עניין זה מכוסה.

ב.צ. קשח:

יש לי הרושם שגם ענין אחות הלילה אינו מסודר. נחקלתי במוסד שבו שומר הלילה הוא שנחן את התרופות והזריקות לחוסים. לא ייתכן שלא חיה אחות לילה במוסד גם אם יש בו 13 וגם אם יש בו 350.

יש לי הרגשה שיש הדגשת יתר על עובדים סוציאליים שבאה על חשבון הטיפול הרפואי, שנראה לי שהוא חשוב יותר במוסדות האלה. מה עושים העובדים הסוציאליים במוסדות? האם תפקידם לשמור על הקשר עם המשפחות? האם הם נוסעים לבתיהן בזמן שהילדים נמצאים בחופשה? או אולי הכוונה שתפקידם לשוחח עם חוסים, דבר שכמעט אינו שווה ולא כלום אם אין לכך המשך?

האם יש חצרונים?

מדובר פה על 8 שעות עבודה של מטפלת ל-12 חוסים במשמרת אחת. אני רואה לנגד עיני מחלקה של חוסים משוחקים, רחוקים למיטה, כבדים, שצריך לטפל בהם כל הזמן, שצריך לשאח אותם, להחליף להם בגדים, לנקות אותם, להרים אותם. האם אתם חושבים שמטפלת אחת - שהיא על פי רוב נערה צעירה או אשה מבוגרת - מסוגלת לעשות מלאכה זו?

מה ההבדל בין טבח ראשי וטבח בכיר ולשם מה זה?

א. נמיר: מה קורה במעונות פרטיים - האם יש שם תקן או אין שם תקן? האם הם מקבלים רשיון או אסמכתה בהם מפורט מה הם צריכים לבצע?

בטבלה השניה אנחנו רואים שעל קבוצה של 12 חוסים יש 2.66 שעות למטפלי לילה. כלומר, יש אדם אחד בתפקיד זה על 36 חוסים. איך יכול אדם אחד להספיק ל-36 חוסים, מה גם שאין אחות לילה?

לענין הנקיון: אחד הדברים החמורים במוסדות ציבור הוא הלכלוך. איך אפשר לתח לנושא הנקיון חצי משרה ל-24 שעות? בכל כוח האדם של המטבח לא ראיתי שום תקן לעובד נקיון. האם פועל הנקיון צריך גם לנקות את המטבח ולרחוץ את הכלים?

א. בריק: יש פועל מאומן בשירותי מטבח.

א. נמיר: יש לו רק 0.82 שעות ל-12 ילדים. פחות משעה עבודה ליום שלם שלא מכסה אפילו רחיצת כלים של ארוחה אחת, לא כל שכן של שלוש ארוחות.

יש לי הרגשה שכל הצד הרפואי אינו מטופל. אחרי הכל מדובר בילדים חולים, לא בילדים בריאים. האם אפשר לתח על קבוצה שבין 13 ל-54 חוסים רבע רופא? על 36 ילדים אחות אחת? גם החקן של פיסיומטרופיט, מופא ליקויי דיבור ופסיכולוג איננו מספיק.

לטבח יש 1.60 שעות ליום. איך אפשר לבשל בזמן זה אוכל ל-12 ילדים, שלוש פעמים ביום?

אני מבינה שתפקידו של העובד הסוציאלי לטפל במשפחות, אבל מגוחך שרבע עובד מספיק לטיפול אפילו במינימום של שלושה-עשרה משפחות, מה עוד שכאן ניחן רבע עובד מ-13 עד 54 חוסים.

לפי מה הכינוחם חקן זה? ממה למדתם? איזה מודד עמד לנגד עיניכם?

הערה אחרונה: כאחראית על תקציב למוסדות דומים לאלה אני יודעת שיש הבדל עצום בין הרצוי והמצוי. ילד בפנימיה וגילה עולה לנו כיום 3,400 ל"י לחודש וגם זה רחוק מלהשביע רצון. אני חוששת שנגיע למצב שכלל לא נוכל להתמודד עם המחירים של החזקת ילדים במוסדות מכל הסוגים משום שהם הולכים ומאמירים. אני רוצה שגם השיקול הזה יהיה לנגד עינינו, כי אז יכולה הברירה להיות בין לא כלום לבין דבר אידיאלי

א. נמיר:

אבל ישנם דברים שאי אפשר בלעדיהם: אי אפשר בלי נקיון, אי אפשר בלי שיהיה איזה שהוא פיקוח אלמנטרי בשעות הלילה ואי אפשר בלי מידה מסויימת של פיקוח רפואי. יש דברים שאולי צריך לקבל משירותים אחרים שעשויים להיות זולים יותר.

שאלה אחרת: לפי החקן שהבאתם ולפי המדד שלכם למספר ילדים בכל מוסד, כמה צריכה להיות העלות של החזקת ילד אחד במוסד כזה במחירים של היום?

פ. שינמן:

ברור שככל שיש יותר ילדים צריך יחסית פחות צוות, כי גם מעט ילדים נזקקים לאותם שירותים כמו הרבה ילדים. כלומר, ככל שיש יותר ילדים ייתכן שאפשר להקטין את הצוות כי הצוות יכול לשרת עוד ילדים, לעומת זה מספר קטן של ילדים זקוק לאותו צוות. מסיבה זו נראה לי שהפרופורציה בטבלה הראשונה אינה נכונה ו-3.5 שנחנו בצוות המרכזי ל-54 חוסים אינם מספיקים.

אני חושב שזה קיפוח של-54 חוסים אין אם בית. כמעט 4 שעות ל-54 חוסים לטבח גם כן אינן מספיקות. משגיה כשרות צריך להיות גם בקבוצה קטנה וגם בקבוצה גדולה, כי האוכל צריך להיות כשר בכל מקרה.

ב.צ. קשת:

ענין שאינו ננוגע ישירות לחקן: ישנם חוסים שעובדים עבודות חוץ ומקבלים שכר. שכרם נכנס לחשבון בנק סגור על שמם, אבל החשבון סגור והם אינם יכולים להשתמש בו. בעוד שפועלים אחרים שבאים למקום העבודה ניגשים למזנון או לקיוסק ויכולים לקנות דברים שונים, הרי החוסים באים עם הכריך שלהם ואינם יכולים לקנות דבר.

היו"ר ח. גרוסמן:

הם מקבלים דמי כיס.

ב.צ. קשת:

המוסד מקבל סכום מוגבל והמנהל מחלק אותו בין החוסים.

מדוע לא יתנו לחוסים רשות להשתמש בחלק מן הכסף שהם מרוויחים להנאתם הפרטית, לא בחסד דמי כיס אלא בזכות צריך לעודד אותם בכיוון זה.

אני לא חושב שהיום נוכל לסיים את הדיון בתקנים. הייתי רוצה שהיושבת-ראש תזמין לפגישה הבאה את הרופא הראשי של השירות, ד"ר שטוק. הייתי מבקש שיוזמנו גם אנשים מן השדה - מנהלי מוסדות מסוגים שונים.

היו"ר ח. גרוסמן:

מה קורה במעון שבו החוסים עובדים במקום עצמו? האם עבודתם משתלבת בתקנים? האם מביאים אותם

בחשבון?

ב.צ. קשת:

פה גם מחעוררת השאלה אם משלמים להם כשהם עובדים במעון.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני חושבת שחבר-הכנסת שינמן עמד על נקודה חשובה: ככל שיש יותר חוסים השירות יותר זול; ככל שיש פחות חוסים השירות לנפש מוכרת להיות יותר יקר. לפי החשבון שבטבלה זו קורה ההיפך. האם יש לכם הסבר עקרוני לנקודה זו?

נקודה נוספת שעברה כחוט השני בדברי חברי הוועדה: פחות מטריד הצוות הבכיר, שאולי אפשר לחקן בו פה ושם. יותר מטריד הצוות הטכפולי הישיר וכאן אין לי ספק שהתקנים מצומצמים ביותר. האם התקנים האלה מצומצמים משום שמביאים בחשבון את עזרת החוסים?

אני לא בטוחה שמוכרחה להיות אחת לילה, אבל אני בטוחה שצריכה להיות מטפלת לילה שתוכל להקיף 12 או 24 ילדים ולתח

היו"ר ח. גרוסמן:

טיפול בלילה או לקרוא לרופא.

ב.צ. קשת:
חוסכים הרבה מכוח העבודה הרפואי על ידי כך שמלעיטים את החוסים בתרופות על מנת שיהיה שקט בלילה. אם תהיה אחות לילה יחנו פחות תרופות.

היו"ר ח. גרוסמן:
אנחנו צריכים להביא בחשבון את כוח האדם שישנו, כי גם אם נאמר שבחוקן צריכה להיות אחות לילה אין כל בטחון שהיא תמצא, כשם שהיא לא נמצאת בבית-החולים.

מ. ידיד:
זו יכולה להיות גם אחות מעשית.

היו"ר ח. גרוסמן:
גם אחיות מעשיות חסרות בבתי-החולים בלילה. אנחנו יכולים להחזיק תקנים יפים מאד שאחר כך לא יחבצו.

ב.צ. קשת:
זה חל על כל מה שהוגש לנו.

היו"ר ח. גרוסמן:
לא. אחות זה כוח אדם מיומן. קשה למצוא כוח אדם מיומן ללילה למוסד שבו 13 ילדים.

ב.צ. קשת:
מה לגבי ההצעה שהצעת להזמין אנשים מן השדה?

היו"ר ח. גרוסמן:
נזמין את הרופא הראשי של השירות, ומנציגי משרד הסעד נבקש שיזמינו שניים-שלושה מנהלי מעונות מסוגים שונים.

א. בריק:
הנקודה העיקרית שעמדה בפנינו בבניית חקן זה הייתה הנקודה של המצוי והרצוי ולכן גם דיברנו עם היושב-ראש על שיחוף אנשי האוצר בנושא זה. כשאנחנו רוצים להציע חקן הוא כפוף לחוק אחר שגם הוא מחקבל על ידי הכנסת, חוק החקציב, כאשר כל תוספת מתבטאת בתוספת לתקציב, במיוחד במוסדות למפגרים. פירושו של דבר, שאם אנחנו באים למעון פרטי ומבקשים ממנו חקן מסויים, הוא מוכן להיענות בחנאי שמשדד הסעד ישלם לו עבור ההחזקה, וזאת כאשר כל המפגרים במעונות - למעט כפר-התקווה - מסודרים באמצעות משרד הסעד.

כשהתעוררה הבעיה מה עושים ישבו אנשים והכינו חוברת האומרת כיצד צריך לעשות חקן מעון בהחשב במציאות התקציבית וברצוי. במשך הזמן צריך להגיע למצב שבו יהיה שילוב בין הרצוי והמצוי והחוברת היא החרגום של מצב זה. אנשי השירות למפגרי היו רוצים להגיע למצב מעבר למה שנאמר כאן, אבל אין טעם להביא תקנות שלא תהיינה ברות ביצוע. ייתכן שהמסקנה צריכה להיות שיש להזמין להמשך הדיון גם את אנשי האוצר כדי שיידעו במה המדובר כשהם באים לאשר לנו את התקציב.

חקן זה נבנה מתוך הנחה שפרט לשניים-שלושה מוסדות קטנים המגמה היא שמוסדות למפגרים יהיו גדולים. לכן אם אנחנו מסתכלים על קבוצות של 12 או 24 חוסים אנחנו מגיעים לחלקי משרות וזה נראה לנו מוזר, אבל כשמסתכלים על מוסד גדול - וזו המציאות - התמונה אחרת.

א. נמיר:
איפה יש עובד נקמון בטבלה הגדולה שלכם?

א. בריק:
הוא מופיע בטבלה הקטנה. אם ניקח 4 שעות ל-12 חוסים, הרי במעון של 36 חוסים - וכאלה הם הרוב - יש 12 שעות עבודה ביום לפועל נקיון. למעון של 36 חוסים יש 60% משרה טבח ורבע משרה בערך של פועל מאומן בשירותי מטבח.

א. נמיר:
איך זה יכול להספיק לנקיון המטבח?

י. נחשי:

לחברת-הכנסת אורה נמיר ששאלה על סמך מה הוכנה הרשימה: יש לנו כיום כ-3,000 חוסים במעונות ממשלתיים וציבוריים וכ-1,000 במעונות פרטיים והחקנות נוצרו בגלל הבעיה של המעונות הפרטיים, אם כי אנחנו לא חושבים שגם במעונות ממשלתיים המצב אידיאלי. המצב הקיים הוא שבמוסדות הממשלתיים יש יחס של עובד אחד ל-2.5 חוסים; לעומת זה במוסדות פרטיים יש עובד אחד על 4 חוסים ואולי אפילו על יותר. אמרנו: נצא מחוץ הנסיון הממשלתי וננסה לשפר את המצב לפי המפתח הממשלתי ליחס של עובד אחד על 1.5 חוסים. כלומר, שיפור של כמעט 100% לעומת מה שקיים במוסדות הממשלתיים, ושיפור של 250%-300% לעומת מה שקיים במוסדות הפרטיים. בכל המוסדות הממשלתיים יש אחות אחת לכל 72 חוסים. אנחנו צריכים להגיע לאחות אחת לכל 36 חוסים. כלומר, שיפור של 100%. האמת היא שחסרות אחיות. יש לנו חקנים לא מאוישים כי קשה להשיג אחיות, ולפעמים לא השם קובע אלא מה שאנחנו מסוגלים להשיג.

נכון שהמוסדות הפרטיים לא קיבלו בעבר מספיק כסף על מנת שיוכלו לתח שירות טוב יותר. השבוע - אחרי בדיקה כלכלית יסודית - חתמנו על הסכם להשוואת התנאים בין המוסדות הממשלתיים והפרטיים. צריך לציין שהיום אנחנו חותמים עם כל מוסד פרטי על הסכם בו מפורט תקן כוח האדם, שבסוגים מסוימים הוא אפילו עולה על המספר שמצויין כאן ואף פעם לא פחות מזה. אנחנו נגיע לתוספת של 40%-50% העלאה במוסדות הפרטיים שתופעל מ-1 בפברואר 1977.

א. נמיר: מה הסכום?

י. נחשי:

כ-2,500 ל"י - לעומת 1,200-1,300 ל"י המשולמות על ידנו - שזה סכום המבוסס על סלים לכל סוג וסוג. המוסדות הפרטיים ישופרו במשך החודשים הבאים אולי אפילו יותר מן המוסדות הממשלתיים. כלומר, כל מה שכחוב פה זה שיפור נכבד ואינני יודע אם נוכל לעמוד בו בשנה אחת. לא נוכל לבצע את הכל תוך פרק זמן קצר, כי אז צריכה המדינה להוסיף מאות חקנים פלוס עשרות מליוני לירות, אבל בהדרגה, תוך זמן סביר, אנחנו רוצים לבצע חקן זה. החקן הזה איננו חקן מכסימלי אלא זה החקן המינימלי שהיינו רוצים לראות.

א. נמיר: כמה עולה כיום במוצק להחזיק חוסה במעון ממשלתי?

י. נחשי:

במעון ממשלתי קרוב ל-3,000 ל"י; במעון פרטי 1,500 ל"י וזה יעלה תוך חודש ל-2,500 ל"י.

א. נמיר:

אלה הסכומים שמשרד הסעד משלם, אבל הם לא מכסים את העלות.

י. נחשי:

במוסדות פרטיים מכסים התשלומים של משרד הסעד את העלות.

א. נמיר:

זהו סכום נמוך מאד. גם בממשלתיים העלות נמוכה מאד.

י. נחשי:

בקשר להכנסות מעבודה הן במוסד והן מחוץ למוסד: הבעיה קיימת וגם מבקו המדינה נתן דעתו על כך. יש כמה מוסדות, מעטים מאד, שבהם חוסים עובדים בחוץ. כיום אין הסדרים חוקיים לגבי הכסף ומבחינה משפטית הוא שייך לחוסה, לא למוסד ולא לממשלה. הכסף מופקד בבנק כשלושניים יש זכות חתימה - לנציג המוסד, שהוא בדרך כלל מנהל המוסד, ולנציג המשפחה או לאפוטרופוס. אותו הדבר לגבי מי שעובד בפנים המוסד. כיום מונחות עשרות אלפי לירות על שמות חוסים ואנחנו נמצאים בשלבים הסופיים של הוצאת ח"ס פנימי ובו הנחיות ברורות ומשפטיות איך להשתמש בכספים האלה עבור הילד עצמו.

לגבי אלה שעובדים בפנים המוסד: בדרך כלל אם הם עובדים בשירותים של המוסד הם אינם מקבלים חשלום. במעון "שקמה" היה מקרה מיוחד: למעון חקן לעובד נקיון. הם ביקשו להמיר את החקן בכסף ובמקום לשלם לעובד נקיון 2,000 ל"י לשלם סכום זה לחוסים שלהם שעושים את העבודה.

המפגר הוא אדם הזקוק לאפוטרופוס לפי חוק הכשרות והאפוטרופסות והכוונה היא שעכשיו יוכלו החוסים להוציא לעצמם חלק מן הכסף באמצעות האפוטרופוס.

א. בריק:

היו"ר ח. גרוסמן: לישיבה הבאה אני מבקשת שלושה דברים: (א) להביא אתהרופא הראשי של הרשות; (ב) להביא שלושה מנהלי מוסדות משלושה סוגים - ממשלתי, ציבורי ופרטי; (ג) להציע לנו תיקונים ברוח הדברים שנאמרו כאן, בעיקר לגבי הטיפול הישיר.

י. נחשי: גם זה מאד גבוה. אני לא יודע איך נגיע לזה.

היו"ר ח. גרוסמן: היועצים המשפטיים העירו לי על דבר שלא הייתי מודעת לו: החקנות שאנחנו מחוקקים עכשיו לא חלות על מוסדות ממשלתיים אלא על מוסדות ציבוריים ופרטיים, כי במה שנוגע לחקנים של מוסדות ממשלתיים חל התקשי"ר של נציבות שירות המדינה. האמת היא שמה שהטריד את משרד הסעד ואנחנו הייתה העובדה שבמוסדות הפרטיים והציבוריים היו תקנים מועטים וגם אי אפשר היה להפעיל שום פיקוח על החקנים כי לא הייתה למשור סמכות להטיל מכסת תקנים משום שהחקנות לא הוחקנו עד עכשיו.

פ. שינמן: למה החקנות לא יחולו על מעונות ממשלתיים?

היו"ר ח. גרוסמן: כי החוק הוא כזה.

מכיוון שאנשי משרד הסעד אומרים שהחקנים שהם מציעים למעונות הפרטיים הם יותר ממה שקיים במעונות הממשלתיים זה צריך להתחיל להטריד אותנו ולכן עלינו לתת את הדעת לענין זה ולהבטיח שאותם חקנים יחולו גם על מעונות ממשלתיים. מכיוון שעלינו להחליט תוך כמה זמן יבוצעו החקנים האלה במוסדות פרטיים וציבוריים - שנה, שנתיים או שלוש שנים - נוכל להחליט שתוך אותו זמן יחולו החקנים האלה גם על מוסדות ממשלתיים.

א. נמיר: ברשימת המעונות הציבוריים שקיבלנו יש גם מעונות במוסדות כנסתיים. מה זה? האם יש שם גם יהודים?

י. נחשי: יש שם אחוז מסויים של יהודים.

ב.צ. קשת: האם הם נשלחים על ידכם?

י. נחשי: נשלחים על ידינו.

היו"ר ח. גרוסמן: נבקש הסברים.

י. בארי: לא התערבתי לגבי ההערה המשפטית בקשר למעונות הממשלתיים, כי זה לא תחום היידע והמומחיות שלי, אבל היא מטרידה אותי ונראה לי כי הקביעה איננה נקיה מספק.

היו"ר ח. גרוסמן: נשמח אם יחברו שהחקנות חלות אוטומטית על מעונות ממשלתיים. אם לא, נצטרך לדאוג שהן יחולו.